

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: Udrag fra Nye digte - 1841

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "Nye digte - 1841", i Heiberg, Johan Ludvig: *Nye digte - 1841*, udg. af Klaus P. Mortensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, cop. 1990, s. 165. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibergjl05val-shoot-idm140194649900080.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Nye digte - 1841

Man forstår godt Søren Kierkegaards syrlige kommentar fra 1843 til Heibergs nye alliance: »Det kan vel nu snart være to Aar siden den vittige, spøgende, overgivne Vaudevilledigter, der dog stundom syntes lidt vildfarende i Troen, den seirrige Polemiker, den taktfaste Æsthetiker, blev Danmarks Dante, den grublende Genius, der i sit apokalyptiske Digt skuede ind i det evige Livs Hemmeligheder, blev Kirkens lydige Søn, af hvem Stiftets høiærværdige Clerus ventede alt til »Menighedens« Bedste. Hvis det ikke var skeet, hvo skulde da troe, at det kunde skee, men efterat det er skéet, hvo maa da ikke tro Prof H. istand til Alt«. (*Søren Kierkegaards Papirer* udg. af P.A. Heiberg og V. Kuhr bd. IV, 1912, s. 202-203).